

Hvor går RV?
Partilederen skriver om RVs framtid på baksida.
- Viktig å arbeide og debattere sammen med Rød Ungdom, sier Jørn Magdahl.

Landsmøtet i Rød Valgallianse arrangeres 14. - 16. februar 1997 på Ingeniørens Hus i Oslo.

Antirasistisk

manifest

LANDSMØTET

Dette nummeret av medlemsavisa **OPPRØR** inngår som en del av landsmøteforberedelsene i Rød Valgallianse. Av de forslagene som skal diskuteres på landsmøtet er forslag til vår flyktning- og innvandringspolitikk. Som dere ser er det et omfattende forslag som utgjør størstedelen av denne avisa.

Det har lenge vært arbeidet med utkast til dette forslaget og landsstyret har diskutert det på sitt møte i september. Mange av forslagene er omstridt, slik som tallfesting av netto innvandring til Norge. Det er RV-ledelsens ønske at forslaget blir gjennomgått grundig av medlemmene og lagene slik at landsmøtedelegatene stiller godt forberedt og målrettet mot å utforme hva som skal være RV-politikken på disse spørsmålene i valgkampen og i årene som kommer.

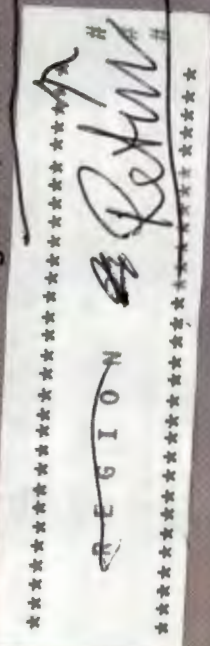
Vi ønsker også innspill fra andre enn RV-medlemmene, som f.eks vår ungdomsorganisasjon Rød Ungdom og ikke minst fra RVs kvinner. Dette nummeret av **OPPRØR** trykkes i et større opplag enn vanlig.

Vi regner med at det vil være interesse for utkast til anti-rasistisk manifest langt utenfor RVs rekke. Denne avisen kan derfor få til spredning ved å henvende seg til RV-kontoret.

C-BLAD Returadresse: Rød Valgallianse
Osterhaus gate 27, 0183 Oslo

C-BLAD

Opprør.

MEDLEMSBLAD FOR RØD VALGALLIANSE

Ansvarleg redaktør:
Mai Gythfeldt

Redaksjon:
Finn Olav Rolijordet

Adressa til Opprør:
Osterhausgate 27, 0183 Oslo.
Telefon 22 98 90 58
Telefaks 22 98 90 55

Rød Valgallianse, Osterhausgate 27, 0183 Oslo
Telefon 22 98 90 50
Telefax 22 98 90 55

Bladbunad og ombryting: Mai Gythfeldt
Trykk: Oslo Avistrykkeri, Oslo

Antirasistisk

Behandlinga av forslaget til Anti-rastisk manifest blir et av de viktigste punktene på RV-landsmøtet 12.-14. februar. Endringsforslag til 1. utkastet som her foreligger i redigert form, må sendes til RV sentralt innen 15. desember. På bakgrunn av dette vil det bli lagt fram et nytt forslag som delegatene vil få tilsendt før landsmøtet.

- Forslaget er utarbeida av ei anti-rasistisk strategigruppe (ARSG), som i alfabetisk rekkefølge, har bestått av Jørn Magdahl (leder), Aksel Nærstad, Juan Carlos Orietas, Nils Amund Raknerud, Antonia Samaniego, Jo Ryste og Rolf Aakervik. Underveis har Jørn Magdahl hatt hovedansvaret for del 1 (Om rasismens grunnlag og former) og del 4 (Kampformer), Jo Ryste og Aksel Nærstad for del 2 (Innvandrings- og flyktningepolitikken) - og Juan Carlos Orietas, Antonio Samaniego og Rolf Aakervik, alle fra RVs innvandererutvalg, for del 3 (Minoritetspolitikken).

- Grappa har hatt kollektive diskusjoner på alle deler og på helheten, men ikke på alle deler av 1.

utkastet slik det forelå den 8. september. Grappa har heller ikke diskutert den redigerte utgaven, som trykkes her.

- Utkastet blei diskutert på konferansen for RV-medlemmer med innvandrerbakgrunn, som syntes det var et viktig skritt i riktig retning, men som ikke gjennomførte avstemninger. Derfor kan det ha vært sterke standpunkter her som ikke er hensynstatt så langt - og som må reises på nytt i den videre prosessen.

- Landsstyret har behandla utkastet. Det vises her til et eget vedtak, som er trykt her i avisa,

hvor landsstyret tar stilling til en del av hovedpunktene i forslaget. En del vedtatte endringsforslag er innarbeida. En del forslag fra landsstyremedlemmene som ikke er

realitetsbehandla, er innredigert etter skjønn fra undertegnede. Alle forslaga går videre til

ARSG.

- Ett viktig vedtak i landsstyret er arbeidsmessig så omfattende at det (bortsett fra i kort

historisk gjennomgang av den norske statens politikk overfor nasjonale og etniske minoriteter i 1.1.1., at det må tas i forbindelse med skrivinga av 2. utgaven. Det gjelder et vedtak om at manifestet skal behandle rasismen overfor *samefolket* - og overfor tradisjonelle minoritetsgrupper (som kvenner og som tatere) i Norge.

- I en diskusjon i RV i Oslo blei det særlig etterlyst et kvinneperspektiv i manifestforslaget. Dette blir en utfordring i den videre prosessen.

- Forslaget er redigert av undertegnede. Foruten å redigere på grunnlag av behandlinga på landsstyremøtet - har jeg gitt del 3 gitt en form som mer i overensstemmelse med resten av manifestet. Den slags redigeringsarbeid innbefatter noen politiske vurderinger. Er det uenighet om vurderingene mine, er det fortsatt god tid til å rette feil fram mot landsmøtet.

08.11.96.

Jørn Magdahl

Til deltakerne på Rød Ungdoms anti-rasistiske konferanse!

**Bli med å utvikle det revolusjonære alternativet for Norge inn i neste århundre
- meld deg inn i Rød Valgallianse**

Rød Valgallianse - også for deg som er ung

Lokallagene i Rød Valgallianse skal i vinter diskutere forslag til anti-rasistisk manifest. Manifestet tar sikte på å gi et grundig marxistisk fundament for Rød Valgallianses flyktninge- og innvandringspolitikk. Med dette manifestet skal vi møte både Hagen-

rasismen og statens rasistiske innvandringspolitikk offensivt i valgkampen. Manifestet blir helt sikkert bedre dersom flere deltar i diskusjonen - dersom mange ungdommer engasjerer seg i debatten. Tar du utfordringen?

Antirasistisk

I. Rasismen

I.1. Rasismens ulike typer og former

Rasismen fins i mange- og ulike former. Etter Holocaust og etter den formelle frigjøringa av koloniene har den åpne rasismen i hovedsak skifta fra en rasebiologisk og sosialdarwinistisk begrunnelse - til en kulturbasert begrunnelse. Rasebiologene hevda at «den hvite rasen» var andre «raser» overlegne. Sosialdarwinismen så denne overlegenheten bekræfta gjennom «hvit» ekspansjon (imperialisme), rikdom og makt.

Den kulturbegrunna rasismen trenger ikke en gang en offisiell rangordning. For den er det nok å slå fast at folk ikke kan leve sammen med «fremmedkulturelle». For dem som blir diskriminert kan denne «nyrasismen» fortone seg like ille som en tradisjonell rasebiologisk begrunnelse.

Det er hensiktsmessig å skille mellom strukturell rasisme og rasisme på holdningsplan. Riktignok kan disse løpe sammen, men den vestlige innvandringspolitikken er ofte utøvd av maktpersoner som på det personlige planet kan være relativt «liberale» og «tolerante», men som har større skyld i undertrykkelsen enn mange av dem som uttrykker sin rasisme i klare ordelag.

I Norge i dag kan det være illustrerende å sammenlikne rasismen med et «troll med fire hoder», som skiller seg fra hverandre, men som vanskelig kan leve uten hverandre: (1) Den statlige rasismen, (2) den folkelige rasismen bygd på fordommer, (3) nazismen og voldsrasismen - og (4) Hagen/Fr.P.-rasismen.

Hver av formene krever særegen argumentasjon, og ulike kampmetoder - samtidig som det i bunn og grunn dreier seg om den samme anti-rasistiske kampen (Se del 4).

I.1.1. Statlig rasisme

Historisk sett er den norske statens bevisste rasisme overfor nasjonale og etniske minoriteter blant de mest brutale i Europa. Den norske staten annekterte den samiske urbefolkningens land og vann. I mer enn 100 år blei det ført en bevisst norsk assimilasjonspolitik med sikte på å utviske samene som eget folk. Tatere blei langt opp mot vår tid tvangssterilisert - og barn blei tvangstatt fra foreldrene sine. Den kvenske befolkningen har ettet 400 år i Norge, fortsatt ikke minoritetsrettigheter. I moderne norsk historie er det en framtrædende trekk at kamp for suverenitet og demokrati har gått sammen, men det er et historisk paradoks at undertrykkinga av de nasjonale minoritetene i den samme perioden er blitt langt hardere. Den stalgie rasismen overfor «indre» minoriteter har gått sammen med en streng innvandringspolitikk. Jødiske flyktninger fra det nazistiske Tyskland blei f.eks. avvist av Norge hvis de «bare» var forfulgte fordi de var jøder.

(Avsnittet over er skrevet og redigert inn etter et forslag i landsstyret, men er ikke realitetsbehandla).

Den norske innvandringsstoppen, fra 1975, fungerer rasistisk ved at den slipper gjennom hvite eksperter

og fagfolk fra de industrialiserte landa, mens den holder folk fra 3. verdenland ute. Den restriktive asyl- og flyktningepolitikken fungerer som en «usynlig festning» rundt den rike verden - mot de fattige og forfulgte.

Farga blir diskriminert gjennom en hardhendt kontrollpolitikk på Fornebu, stadige krav om legitimasjon på gata og på offentlige steder. Innvandrere som ikke kommer fra vestlige land blir også systematisk diskriminert på arbeids- og boligmarkedet.

Overfor flertallet av innvandrere fra den 3. verden smelter den etniske og den klassemessige undertrykkinga sammen.

(De to siste avsnitt under er henholdsvis skrevet på oppdrag fra landsstyret - og endra på grunnlag av vedtak i landsstyret):

Norsk tilslutning til Schengensamarbeidet innebærer på viktig punkter å gi fra seg retten til å snu til en mindre statsrasistisk politikk. Norge får forpliktelser til å «verne» yttergrensene «Festung Europa». Den indre kontrollen overfor farga vil bli sterkere både på et «rasemessig» og et politisk grunnlag, og det internasjonale politisamarbeidet vil gjøre utestengingspolitikken enda mer effektiv. Denne avgivelsen av suverenitet er et brudd på den folkeviljen som kom til uttrykk i folkets NEI til EU den 28. november 1994.

Den statlige rasismen er den viktigste formen for rasisme i Norge i dag, og den rasismen som RV må legge mest vekt på å slåss mot.

(Dette siste avsnittet skal ses i sammenheng med et avsnitt i 1.1.4. - se der).

I.1.2. Folkelige fordommer og fremmedfiendtlighet

Undesøkelser tyder på klare fremmedfiendtlige holdninger i betydelige deler av befolkningen. I den anti-rasistiske kampen er det viktig å kunne forklare, men ikke å bortforklare disse holdningene:

- Kapitalismen og den markedsliberalistiske politikken skaper fremmedfiendtlighet og rasisme i befolkningen - bl.a. gjennom å holde arbeidsløsheten oppe. I stedet for at arbeidsløsheten fører til systemkritikk, kan det framstå som om «utlendingene» tar jobbene våre.

- Gjennom media møter nordmenn et bilde av folk fra den 3. verden som enten ressursvake eller som problematiske. Mange tror derfor at flyktninger og innvandrere kommer til Norge for å snylte på nordmenn og det norske samfunnet («sugerør i statskassa» etc.).

- Mange mangler kunnskap om de faktiske forhold - og går derfor «lettere på»

vandrehistorier og mytedannelser. Når folk først har fått bastante holdninger i forhold innvandrere og flyktninger, er de ofte lite mottakelige for annen kunnskap og for motargumenter.

- Det er også viktig å være klar over at «integrering av ulike kulturer og folkegrupper ikke er noe teselskap» -

dvs. det koster krefter å forstå hverandre. Det tar tid å finne ut av ulike

motsetninger innafor ei folkegruppe - og å skjelle mellom kulturavhengige og individbestemte egenskaper. Mye fremmedfiendtlighet får næring gjennom at en tolker erfaringer galt, eller driver uholdbar generalisering.

I.1.3. Nazisme og voldsrasisme

Under Erik Bluchers førerskap forsøkte nazistene på 1970- og på begynnelsen av 1980-tallet å bygge opp «Norsk Front» og seinere «Nasjonalt Folkeparti» som ordinære partier.

Men grov voldsbruk er en integrert del av den nazistiske ideologien - og gang på gang gikk nazistene så langt i grov voldsbruk mot vestresida og mot innvandrere, at det bidro til å ødelegge dem sjøl. Det samme gjaldt seinere Arne Myrdal og «Folkebevegelsen mot innvandring».

I dag er det ekstreme høyre delt i to. For det ene er det reinte nazistiske grupper som «Anti-antifa» og «Viking» m.fl. som har svenske «Vitt Ariskt Motstand» og andre terrororganisasjoner som forbilde. De bruker ikke tradisjonelle politiske metoder, men konserter, voldterror osv. For det andre er det mer tradisjonelle og «moderate» partier med grov rasisme og halv-fascisme som politisk grunnlag. (Fedrelandspartiet, Hvit Valgallianse og Patriotisk Enhetsparti, som forsøker å gi det ideologiske krammet sitt et «anstendig ansikt», og forsøker å presse Fremskrittspartiet enda lenger over i rasistisk retning. Det er reelle motsetninger mellom disse to delene av det ekstreme høyre, men langt på vei er det likevel slik at de utfyller hverandre. Eldre medlemmer av «Norsk Forening», «Fedrelandspartiet» og Hvit Valgallianse har gitt økonomisk støtte til de nazistiske ungdomsgrupperingene. Noen personer deltar i begge delene av bevegelsen - og Michael Knutsen og «Norsk Blad/Fritt Forum» forsøker å holde de to delene sammen.

I.1.4. Hagen/Fr.P.-rasismen

Fremskrittspartiet framstiller seg som et liberalistisk parti med «fri flyt» av kapital, varer osv. Men når det kommer til arbeidskraft ønsker Hagen og co. stengte grenser mot innvandrere fra den 3. verden. Fra Hagens side er dette først og fremst en taktikk for å få oppslutning blant folk med rasistiske holdninger. Hagens taktikk er å ta fordommer som fins blant folk, og forsøke å anstendigjøre og forstørre dem. På den måten spiller Hagen den samme rollen som fascister som Le Pen og Haider. En av metodene til Hagen er at han tar avstand fra all «særbehandling» (eks. morsmålsopplæring, kvotering til bestemte yrker og spesielle tiltak på arbeids- og boligmarkedet). På den måten framstår han som talsmann for rettferdighet, men bidrar til å forsterke forskjeller og undertrykking.

(Det følgende avsnittet er redigert inn etter vedtak i LS - og skal ses i sammenheng med et lite avsnitt på slutten av 1.1.1):

Den statlige rasismen produserer rasistisk ideologi som danner basis for de fordommene som Hagen/FRP utnytter. Det er et nøkkelspørsmål i den anti-rasistiske kampen å avsløre

- Den systematiske rasisme er et barn av imperialismen. Her imperialism slik den filippinske kunstneren Antipas Delotavo ser det.

dette gjensidige avhengighetsforholdet.

(Avsnittet erstatter følgende avsnitt i forslaget fra ARSG/Magdahl: «Hagens rolle som formidler mellom statlig og folkelig rasisme, gjør det til et nøkkelspørsmål i den anti-rasistiske kampen å avsløre han og partiet hans.»).

I.1.5. De livnærer seg av hverandre

Det er motsetninger mellom ulike typer av rasister - som det er mulig for anti-rasistene å spille på.

For Arbeiderpartiet kan likheten med Hagen f.eks. gjøres pinlig, på samme måte som påvisning av samkvem mellom Fr.P. og fascister og nazister i det lange løp kan gjøres til en belastning for Hagen og co. Samtidig er det viktig å vise hvordan de ulike typene av rasisme livnærer seg av hverandre. Ved å spille på grumsete holdninger i deler av befolkningen bidrar ikke Hagen/Fr.P. bare til at disse spres og forsterkes, men også til å drive norsk innvandringspolitikk i enda mer restriktiv retning. Det gode kommunevalg-resultatet til Fremskrittspartiet i 1995, bidro til at «Hvit Valgallianse» turde gå ut med kravet om at adopterte barn av «fjernkulturelle» måtte velge mellom sterilisering eller tvangsutsending.

I.2. Rasismens røtter

I.2.1. Den systematiske rasisme er et barn av imperialismen

Allerede i veidesamfunnet kunne menneskeflokker komme i konflikt om knappe ressurser.

Ættesamfunnet har sin blodhevn, stammesamfunn sine stammekriger. Det kinesiske middelaldersamfunnet lå i første rekke i teknologisk utvikling, og så på seg sjøl som «Midtens rike.» Jødeforfølgelsene har dype røtter i det kristne Europa. Kulturhovmod og fremmedfiendtlighet er på ingen måte nye historiske fenomener. Men den systematiske rasismen, slik vi kjenner den, er et resultat av «moderniseringa» av de vestlige landa - med handelsimperialisme, trekanthandel, industrialisering og kolonialisering, korst sagt av gjennombruddet for kapitalismen som internasjonalt system. På 1800- og 1900-tallet har de vestlige statene stått for en gjennomført strukturell rasisme utad - og samtidig vært mer eller mindre gjennomsyra av rasistiske holdninger innad.

I.2.2. Imperialismen og rasismen reproducerer hverandre

Den internasjonale makt- og arbeidsdelinga mellom det rike og imperialistiske «Nord» - og det utbytta og fattige «Sør» opprettholder forestillingen om at «vi» er mer siviliserte, mer avanserte og mer verdt enn «dem». Imperialismen gjenskaper altså det kulturhovmodet og de rasistiske ideene som på sin side er nødvendige for å få folk til å godta fortsatt utbytting av den 3. verden.

I.2.3. Rotløshet og sosial utrygghet danner grobunn for rasisme og fascisme

Rasismen og fascisme er idestrøminger som gjerne styrker seg i perioder med stor arbeidsløshet og stor sosial frustrasjon. «Tapere» og grupper av mennesker som utsettes for sosial degradering «kan trenge» noen å sparke nedover på. Rotløse og sosialt utrygge med svak egenidentitet tyr til fascistiserte gjenger med klare fiendebilder, for å søke anerkjennelse og fellesskap.

I.2.4. Overklassen trenger syndebukker

Når sosial misnøye og frustrasjon ledes mot «de fremmede» eller andre grupper som skiller seg ut, er det noen som tjener på det. Overklassen trenger lynavledere slik at aggresjonen ikke retter seg mot systemet. I en situasjon med høy arbeidsløshet kunne noen finne på å stille spørsmål ved kapitalismens fortreffelighet. Da er ideen at «utlendingene» har skylda» bekvem for makthaverne - enten de nå bevisst har dyrka fram syndebukksideene sjøl, eller bare høster av andres propaganda.

2. Flyktning- og innvandringspolitikk

2.1. Hovedlinjer for flyktningepolitikken

2.1.1. Kamp mot årsakene til at folk må flykte

En verden der...

> flertallet blir holdt nede i fattigdom mens en liten overklasse blir rikere og rikere,

> 1/5 av menneskeheten sulter mens det er nok mat til å fø alle, og mat råtnet lager og blir ødelagt,

> de store imperialistiske maktene undertrykker andre nasjoner, og iverksetter militære terroraksjoner, spiller bevisst på nasjonale motset-

Antirasistisk

ninger og bygger opp militærregimer,

> profittjakt fører til økende miljødeleggelser og økologiske katastrofer,

...vil kontinuerlig skape flere flyktninger.

Bare en verdensomfattende omveltning der imperialismen og kapitalismen knuses, kan legge grunnlaget for at folk kan leve et menneskeverdige liv på de stedene de ønsker å bo. RV ser derfor arbeidet sitt for revolusjon og sosialisme også som en langsiktig strategi for å fjerne årsakene til at folk må flykte fra hjemlandene sine.

2.1.2. Alle har rett til beskyttelse

RV mener at alle som flykter på grunn av krig, politisk, religiøs eller etnisk undertrykkelse, økologiske katastrofer, eller sult har krav på hjelp og beskyttelse. Det er i dag de fattige land i den 3. verden som tar i mot overlegent flest flyktninger. Norge må åpne grensene for de flyktningene som kommer til Norge, og slåss i internasjonale organer for at andre rike land også skal ta i mot de flyktningene som kommer til Norge. FN-konvensjonen må endres slik at den garanterer hjelp og sikkerhet til dem som er flyktninger. Alle flyktninger må få rett til å få sine familier til Norge.

2.1.3. Norge fører en rå og brutal flyktningepolitikk

Norsk flyktningepolitikk har som hovedprinsipp at færrest mulig flyktninger skal slippe inn i Norge, og at de få som kommer inn, skal fortest mulig ut igjen. Dagens flyktningepolitikk er et av de mørkeste kapitlene i Norges historie. Folk som flykter fra krig, forfølgelse og nød stenges brutalt ute fra Norge, og tvinges tilbake til umenneskelige forhold eller til et liv på flukt fra land til land. De politikerne og partiene som ikke fører en skånselsløs kamp mot denne politikken, er medansvarlig for store lidelser og drap.

Norge er et rikt og tynt befolket land som har plass og økonomiske muligheter til å ta i mot et stort antall flyktninger.

2.2. Hovedlinjer for innvandringspolitikken

2.2.1. Ja til et flerkulturelt samfunn

Innvandrere og flyktninger har gjort Norge til et bedre, rikere og mer mangfoldig land å leve i. En styrking av det flerkulturelle samfunnet gjennom at flere fra andre land velger å bosette seg og arbeide i Norge, vil være et stort gode.

2.2.2. Plass, muligheter og behov for mange innvandrere

Norge er et tynt befolket og rikt land med rike ressurser. Flere mennesker vil ikke være en byrde for samfunnet, men tvert i mot en mulighet til å utvikle samfunnet videre i positiv retning. Av ren egeninteresse bør «Norge» også gå inn for økt innvandring, fordi befolkningstallet ellers vil gå ned, og det vil bli færre yrkesaktive til å bære fellesutgiftene for samfunnet. RV mener at norsk innvandring bør øke sterkt, og mener et tall på 25 000 nye innbyggere i Norge netto hvert år pga. innvandring og mottak av flyktninger, bør være et mål.

RV har utviklet et alternativt økono-

misk program og sysselsettingspolitikk som både kan gi arbeid til alle i dagens Norge og gi hundretusener av nye arbeidsplasser, for de som i dag er ledige, for ungdom og for innvandrere. Dette krever samfunnsstyring erstatter markedsliberalisme og profittjag.

2.2.3. Lik rett til innvandring

Innvandringsstoppen overfor arbeidsfolk fra land utafor EØS fungerer rasistisk og undertrykkende. Hvite eksperter slipper inn, men folk fra Afrika, Asia og Latin-Amerika - og alle arbeidsfolk utafor EØS stenges ute. Mot dette slåss RV for lik (formell) rett til å komme til Norge for å søke arbeid, og til å bo i landet om de har arbeid eller kan bli forsørgt på annen måte.

2.3. Krav til norsk flyktninge- og innvandringspolitikk

2.3.1. Krav til flyktningepolitikken

I dag er flyktningepolitikken i Norge først og fremst et redskap for å hindre folk som er forfulgt fra å søke beskyttelse i Norge. RV mener flyktningepolitikken må endres slik at den kan bli et redskap for å sikre forfulgte folk et sikkert sted.

RV ønsker derfor å utvide folks rett til å få asyl i Norge:

- RV mener at forfølgelse på kollektivt grunnlag (dvs. av dem som er med i en forfulgt gruppe), også skal gi grunnlag for asyl. RV vil oppheve ordningen med *midlertidig* kollektiv beskyttelse fordi funksjonen av denne ordningen er å nekte flyktninger fulle rettigheter.

- RV mener at alle som søker asyl i Norge skal ha rett til en individuell behandling.

- Alle flyktninger som har vært i Norge i over 6 måneder skal ha rett på fast oppholdstillatelse. Hvis treit norsk byråkrati medfører at en søknad ikke er blitt behandlet innen denne fristen bør det ikke gå ut over flyktninger som allerede er i ferd med knytte sosiale band i Norge.

- RV vil også oppheve ordningen med å stenge flyktninger inne på mottak hvor de ikke blir gitt anledning til å delta i det norske samfunnet, men blir tvunget til passivitet.

- RV går inn for å øke mottaket av FN-flyktninger i Norge. Antallet flyktninger bør økes til et nivå som sikrer en nettoinnvandring til Norge på gjennomsnittlig 25 000 mennesker i året.

- Alle med fast oppholdstillatelse i Norge skal ha rett til forening med den nærmeste familien sin. Nære familiemedlemmer bør ha rett til fast oppholdstillatelse, slik at de ikke blir utvist hvis den opprinnelige flyktningen bestemmer seg for å forlate landet.

- RV krever like rettigheter for kvinner og menn. Kvinners rett til opphold i Norge må knyttes til dem selv, og ikke til en evt. ektefelle. Det er helt uakseptabelt at en kvinne utvises etter skilsmisse.

2.3.2. Krav til innvandringspolitikken

- RV vil åpne grensene for arbeidsinnvandring. Det vil si at vi ønsker å gjøre EØS-reglene allmenngyldige. Alle skal ha rett til å komme til Nor-

ge for å søke seg jobb, og få tre måneder på seg til å skaffe arbeid. Staten må også tilrettelegge for at folk skal kunne søke seg til jobber i Norge, fra det landet de lever i. RV går samtidig inn for at innvandrere som jobber i Norge skal ha lønns- og arbeidsvilkår i tråd med landsomfattende norske tariffavtaler.

- RV vil arbeide for å gjøre det lettere for studenter fra andre land å komme til Norge for å studere. Kvoten for utenlandsstudenter må heves. RV mener også at studenter som utdanner seg i Norge selv må få velge om de vil bosette seg i Norge etter endt utdanning, eller om de ønsker å flytte tilbake til hjemlandet sitt.

- Innvandrere som bor i Norge bør ha fri rett til familieforening - forutsatt at familien kan forsørge seg.

3. En minoritetspolitikk

3.1. For integrasjon og flerkulturelt mangfold

RV vil bekjempe all undertrykking og diskriminering av nasjonale og etniske minoriteter i Norge.

RV vil kjempe for et flerkulturelt, pluralistisk og demokratisk samfunn - hvor de nasjonale og etniske minoritetene er likeverdige og likestilte med majoritetsbefolkninga. Gjennom kamp er det mulig å nå et stykke i retning disse måla innafor vårt samfunnsystem, men grunnleggende sett forutsetter de sosialisme.

RV er for en integrering - og avviser både segregering (dvs. utstøting og isolering) og assimilering («oppsluking») - av de nasjonale og etniske minoritetene. Tradisjonelt har staten ført en streng assimileringpolitikk overfor de nasjonale og etniske minoritetene i Norge. Mye av det som i debatten i dag går under betegnelsen «integrering» - tar sikte på en «mildere» form for assimilering. Men virkelig integrering forutsetter at minoritetene i Norge skal ha samme mulighet til selvforsørgelse og aktiv deltagelse i samfunnet

som majoritetsbefolkninga - og full anledning til å delta i utforming av samfunnet

på alle områder. Integrering forutsetter også at de ulike nasjonale og etniske gruppene er villige til gjensidig å lære av - og til å la seg påvirke av - hverandres kultur og erfaringer. Derfor trengs det en dynamisk holdning til hva som er «norsk», hvor en erkjenner som positivt at også minoritetsgruppene vil påvirke hva som oppfattes som «norsk».

Det er i dag et hardt assimileringsspress overfor minoritetsgruppene - og enkelt-individene i disse gruppene. De blir utsatt for krav om å utviske nasjonale og etniske særtrekk, for å få innpass eller for å unngå rasistisk diskriminering. Særlig er dette assimileringsspresset blitt stort overfor minoritetsgrupper med muslimsk bakgrunn. Assimileringsspresset har ført til at minoritetsgrupper har reagert med segresjon for å kunne opprettholde og videreføre religion, språk og tradisjoner. Folk fra minoritetsgruppene må ofte bevise at de er dyktigere enn gjennomsnittet av nordmenn for å kunne få innpass i det norske samfunnet. Assimileringsspress og segresjon har skapt mye rotløshet og dype sår, særlig blant barn og ungdom.

Toleranse og dialog er ikke nok for å få til en vellykka integrasjon. Til det trengs kamp mot borgerskapet og kapitalismen som ser seg tjent med å holde minoritetene «aller nederst», og mot alle strukturer og ideer som bidrar til at det er slik.

3.2. Klasseundertrykking og rasisme - virker sammen

For å forstå undertrykkinga av minoritetene må vi kombinere et klasseperspektiv - og et anti-rasistisk perspektiv.

Store deler av den nasjonale og etniske minoritetsbefolkninga med bakgrunn i den 3. verden, hører til nederst i arbeiderklassen. Mange er uten arbeid og lever av understøttelse - mens de fleste arbeider som ufaglært arbeidskraft med dårlige lønns- og arbeidsvilkår, og er satt utenfor det som regnes som normale rettigheter for arbeidsfolk i Norge. Norske kapitalister har bevisst importert arbeidskraft som billig arbeidskraft, og ønsker å opprettholde egne «innvandrernisjer» på arbeidsmarkedet, hvor minoritetsgrupper får jobber uavhengig av utdannings- eller yrkesbakgrunn.

Opprettholdelsen av denne klasseundertrykkinga er mulig fordi den utnytter det behovet innvandrene har for å komme hit - og dessuten baserer seg på rasistiske holdninger og strukturer i det norske samfunnet. Motsatt virker det faktisk at mye av minoritetsbefolkningen befinner seg «nederst» på «rangstigen» til å opprettholde rasismen.

Kampen må ta utgangspunkt i at flertallet med bakgrunn i flukt- og innvandring fra den 3. verden er undertrykt både som klasse og som etnisk- og nasjonal minoritet, i at disse undertrykkingsformene smelter sammen - og i at organisasjons- og kampformer derfor må integrere et klasse- og et minoritetsperspektiv. Det er viktig at minoritetsgrupper både organiserer seg i egne grupper for å hevde særinteresser, i innvandrersorganisering på tvers av nasjonale og religiøse skillelinjer - og i sosiale, humanitære, faglige og politiske organisasjoner sammen med nordmenn - for å ta del i kampen for økonomisk og sosial rettferdighet i Norge. «Innvandrer»kvinner har behov for særegen organisering, organisering sammen med egne menn - og organisering sammen med norske kvinner. Flertallet i minoritetsgruppene har objektive grunner til å organisere seg sammen i arbeiderklassen - og med andre særegent undertrykte grupper.

Under legger vi vekt på de særegne krava til de nasjonale minoritetene, men mange krav som kommer till uttrykk i RVs arbeidsprogram, vil være felles for hele arbeiderklassen.

3.3. Rettigheter og krav

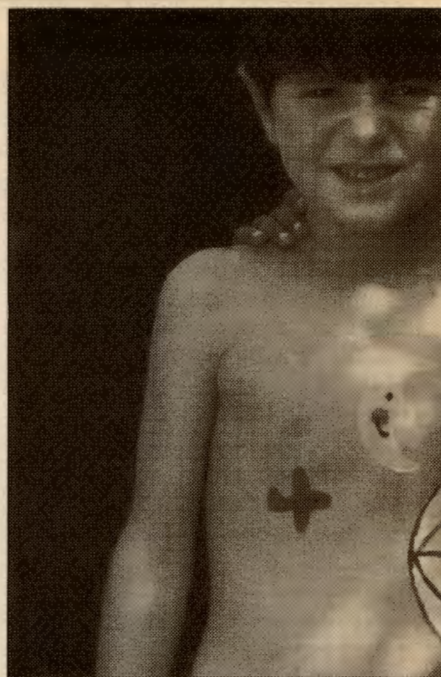
3.3.1. Rett til arbeid

En hovedforutsetning for integrering er rett til arbeid.

Undersøkelser har vist at innvandrene fra den 3. verden har langt større problemer enn nordmenn med å komme inn på det ordinære arbeidsmarkedet. Den offisielle arbeidsløsheten i minoriteter med bakgrunn fra 3.verdenland er på mer enn 20% (1996), og arbeidsløsheten er også stor blant arbeidssøkende med høyere utdanning og gode norskkunnskaper. RV vil bekjempe diskriminering på arbeidsmarkedet gjennom at:

- Kvinnene er kulturbærerne i familien.

Bare en verden? Også for arbeiderklassen

- Alle med lovlig opphold i Norge skal ha rett til arbeid.

- Alle nyankomne flyktninger får adgang til enten utdanning og opplæring - eller arbeid, slik at de skal bli i stand til å forsørge seg sjøl.

- Flyktninger tas i mot av et særegent forvaltningsapparat, slik at de ikke blir klientifisert innafor det sosiale omsorgssystemet.

- Alle flyktninger skal motta samfunnslønn eller dagpenger mens de er under norskopplæring og i påvente av å få seg arbeid.

- Alle offentlige instanser; kommuner, fylkeskommuner, statlige etater og foretak, skal utarbeide handlingsplan for bruk av kompetansen til

eres dette i manifest-utkastet?<

Kirkeasyl - den norske regjeringas grove tortur av mennesker og spesielt barn.

innvandrere og folk med innvandrerbakgrunn, slik at flere av dem får mulighet til å bli ansatt i det offentlige. Målsettinga må være at andelen ansatte fra minoritetene avspeiler andelen deres i befolkninga. RV-representantene forplikter seg til å reise forslag om dette.

- RV støtter forslag til endringer i arbeidsmiljøloven, slik at loven kan anvendes mot arbeidsgivere som diskriminerer søkere fra nasjonale eller etniske minoriteter.

- Rett til norskopplæring og annen tilpasset undervisning i arbeidstida for minoritetsspråklige arbeidstakere. Mange minoritetsspråklige arbeidstakere har arbeidet i ufaglærte jobber i mange år uten å ha fått anledning til å lære seg norsk gjennom

500-750 timers ordningen - og kan derfor ha problemer med å holde på jobbene sine, eller å få nye jobber ved modernisering og rasjonalisering.

3.3.2. Lik rett til utdanning

Mål om resultatlikhet

En stor andel elever fra etniske, nasjonale og språklige minoriteter ender opp som skoletapere fordi det norske skolesystemet ikke tar tilstrekkelig hensyn til det særegne i situasjonen deres. Erfaringer fra arbeidet med andre grupper i samfunnet, viser at det er viktig å tilrettelegge undervisninga slik at de enkelte elevene som stiller med ulike forutsetninger vil kunne oppnå resultatlikhet. Dette vil være forutsetningen for reell likestilling for underprivilegerte minoritetsgrupper i et majoritets-

samfunn. På denne bakgrunn går RV inn for:

- Lovfesting av retten til undervisning i og på morsmålet.

Dette er en forutsetning at elevene skal beherske både morsmål og norsk godt (reell tospråklighet) - og ikke begge dårlig («halvspråklighet»).

Morsmålsopplæring er pedagogisk viktig, men det er også en ressurs som har betydning for identitet og selvfølelse, og for at Norge som nasjon kan utnytte den språkkompetansen som fins i befolkninga.

- Gjennomføring av tospråklige klasser for minoritetsspråklige elever i grunnskolen.

Forsøket med tospråklige og tokulturelle klasser for minoritetsspråklige elever i grunnskolen har gitt meget gode resultater. Denne ordningen må derfor gjenninnføres og utvides til å gjelde langt flere elever. Det bør i tillegg åpnes for ulike forsøksmodeller

som kan bedre integreringa og sikre en bedret utdanning for minoritetsspråklige elever på alle klassesetrinn.

- Utdanning av minoritetsspråklige lærere og morsmåls lærere.

Lærerinstusjonene må legge forholda til rette for å ta inn minoritetsspråklige studenter. Det må utvides og utvikles tilbud for tilpasset utdanning av morsmåls lærere, både for å sikre kvaliteten på morsmålsundervisninga og for å ha tilstrekkelig med lærekrefter til et økende antall minoritetsspråklige elever.

- Tilbud om tilrettelagt undervisning for minoritetsspråklige elever.

Tilbud om pedagogisk forsvarlig leksehjelpstilbud for minoritets elever i grunnskolen,

som ikke vil kunne få hjelp av sine foreldre, slekt eller venner til skolegangen. Dette bør legges som et fast, frivillig og gratis tilbud i skolefritidsordninga.

- Tilbud om norskopplæring for voksne må rettes mot reell kvalifisering og kompetanse. Det må utvikles norskopplæringstilbud rettet mot et nivå slik at alle som trenger norskopplæring får tilgang til grunnutdanning - bl.a. alfabetisering der det er behov - og andre undervisningstilbud som kan medvirke til kvalifisering til å ta lønnet arbeid.

Samtidig som RV understøtter betydninga av god norskopplæring, så må det konstateres at svært mange innvandrere fra den 3. verden med gode norskkunnskaper og et høyt utdanningsnivå ikke får jobb, mens andre, f.eks. hvite amerikanere, kan få godt betalte jobber - uten å kunne et ord norsk. RV vil derfor ta sterk avstand fra politikere som later som om «vilje til å tilegne seg gode norskkunnskaper er selve prøvesteinen på om en fortjener å bli tatt i «det gode norske selskap», og ser dette som et forsøk på å spille på fordommer.

- Tilrettelegge undervisning som tar hensyn til kvinnes særegne situasjon.

Mange kvinner vil være prisgitt mannens inntekt, og være uten tilgang til arbeidsmarkedet - om de ikke får opplæring i norsk og kvalifisering til arbeidslivet. Undervisninga må tilrettelegges både ut fra kvinnes situasjon som mødre med det faktiske ansvaret for barnas utvikling i det norske samfunnet - og behova deres for å komme ut i lønna arbeid.

3.2.3. Boligpolitikk

Mange flyktninger og innvandrere som er kommet til landet i de siste åra har store

problemer med å få et fast sted å bo. Dette gjelder spesielt for dem som har flyttet til Oslo. Undersøkelser viser at det foregår rasistisk diskriminering på det private boligmarkedet. I en del kommuner blir flyktninger på den annen side plassert i boliger med utgifter som de ikke kan betjene med de inntektene de har.

RV vil bekjempe assimilering-

spress i bomiljø som er dominert av den norske majoritetsbefolkningen. RV vil også motarbeide tendenser til økt segregering av minoritetsgrupper i egne bomiljø, slik vi særlig har sett det i Oslo. Denne utviklinga av ghettolignende tilstander i boområder har likhetstrekk med andre storbyer i den vestlige verden, hvor det betraktes som rimelig at noen folkegrupper har dårligere livsvilkår enn andre, og vitner om en manglende integreringspolitikk fra majoritets-samfunnets side. Foruten kamp mot rasisme, trengs det en annen boligpolitikk som gjør det overkommelig for alle å skaffe seg rimelige bolig med en akseptabel standard, og som innebærer en reell mulighet til å velge mellom ulike bomiljø. En slik politikk basert på et offentlig ansvar for boligpolitikken, er skissert i RVs arbeidsprogram (pkt. 16).

3.2.4. Sosial, politisk og kulturell integrering.

I sin kamp for et flerkulturfelt og anti-rasistisk samfunn er det nødvendig at folk inngår vennskap og former uformelle sosiale miljø og nærsamfunn på tvers av nasjonale, etniske og religiøse skillelinjer - der folk jobber, der de bor - og der de går på skole. RV vil også kreve økte bevilgninger til sosiale integreringstiltak. I alle organisasjoner hvor det deltar RV'ere må de arbeide for at disse organisasjonene skal utvikle en strategi for integrering. RV vil fortsette å kjempe for at fylker og kommuner utarbeider handlingsplaner for integrering og anti-rasisme.

RV går inn for:

- Utvidet rett til familieforening.

Mange innvandrere og flyktninger har i dag fått familien sin spredd over mange land. Mange barn og pleietrengende foreldre må forlates i hjemlandet. Retten til familieforening må utvides slik at det blir langt enklere å få samla familien i ett land. Det er viktig at Norge også arbeider for å utvikle internasjonale avtaler som letter mulighetene for å samle familier på flukt.

- Full religionsfrihet

Dette krever et skille mellom stat og kirke - og like rettigheter for alle former for religiøse og filosofiske verdiforankringer. Derfor må er det også nødvendig å være mot det nye kristendomsfaget som går i helt motsatt retning. Det krever også at en motarbeider religiøs (og annen) fundamentalisme som står i veien for den individuelle rettighetene til å velge sitt eget livssyn - eller som kan true andre gruppers rett til å etterleve sin tro og utøve sin religion.

- Tilbud om norsk statsborgerskap etter 5 år i Norge.

- Alle barn som er født i Norge av foreldre med minoritetsbakgrunn skal gis tilbud om norsk statsborgerskap.

- Å beholde retten til å stemme ved lokalvalg etter tre års opphold i landet.

- Rett til å stemme ved stortingsvalg etter 5 års permanent oppholdstillatelse i landet.

- Økte bevilgninger til kulturelle og sosiale tiltak, som kan bedre etniske og nasjonale minoriteters muligheter til å bevare og utvikle kulturen sin - og til kulturutveksling mellom de ulike etniske og nasjonale gruppene i landet.

Antirasistisk

- Økt kulturutveksling med de landa hvor minoritetene har bakgrunnen sin (når dette ikke er å støtte regimer det er nødvendig å bekjempe)! Det bør satses på kultursentra og andre kulturfremmende tiltak- og arrangement som kan øke minoritetskulturenes mulighet til å utvikles i det norske samfunnet!

- Det er viktig at minoritetskulturer får utvikle seg på sine egne premisser - og i gjensidig påvirkning med norsk og internasjonal kultur - og ikke reduseres til folkloristisk «krydder».

4. Kampen mot rasismen

4.1. Sammenhengen med andre kamper

4.1.1. Anti-rasisme og sosialisme

RVs langsiktige mål er en verden av klasseløse samfunn uten undertrykking og utbytting. Kampen for et samfunn uten rasisme er en del av kampen mot all undertrykking og utbytting. Kampen for samfunn som kan tilfredsstille folks grunnleggende behov - er samtidig en kamp mot grunnlaget for rasismen. Derfor trengs RV som et parti som har et revolusjonært, sosialistisk og kommunistisk perspektiv på den anti-rasistiske kampen.

4.1.2. Anti-rasisme og anti-imperialisme er to sider av samme sak.

Rasismen kan aldri overvinnes så lenge de vestlige multinasjonale selskapene dominerer verden. Støtte til nasjonale og sosiale frigjøringskamper i den 3. verden - og anti-rasistisk arbeid i de rike landa tjener og utfyller hverandre.

4.1.3. Kamp mot det sosiale grunnlaget for rasismen.

All verdens holdningskampanjer mot rasisme er nyttesløse hvis det ikke reises kamp mot de samfunnsmessige forholda som skaper skoletapere, arbeidsløshet, sjukehuskøer osv.

En sterk og kampvillig fagbevegelse som kan forsvare arbeidsfolks interesser på et vidt felt av saker, er en av de viktigste forutsetningene for å slå tilbake rasismen. For et parti som RV er en konkret politikk på flest mulig av de områdene som angår folk flest, ikke bare

en nødvendighet i seg sjøl, men også en forutsetning for å bidra i kampen mot rasismen.

4.1.4. Arbeiderkamp og anti-rasisme.

Den revolusjonære arbeiderklassen har alltid hatt skrevet på fanene sine: «Arbeidere og undertrykte i alle land, foren dere! Like viktig er det at arbeiderklassen i de enkelte statene

greier å forene seg på tvers av nasjonale, kulturelle og andre skillelinjer. I Norge er kampene på SAS-hotellet og hotell- og restaurantarbeiderstreiken (1996) eksempler på at evnen til å stå sammen på tvers av slike skillelinjer, kan være forskjellen på seier og nederlag. Disse kampene viser også at dette samholdet bare er mulig hvis en utvikler arbeidsmåter og organisasjonsformer som er andre enn de som preger mye av fagbevegelsen i dag.

4.2. Brei folkelig

mobilisering

4.2.1. Vinne de mange

I det lange løp er det umulig å vinne fram i den anti-rasistiske kampen uten å vinne «hodene og hjertene» til folk flest. Det går ingen snarvei utenom argumentasjon og aksjonsformer som er egna til å overbevise «folk flest» der vi jobber, der vi bor og der vi går på skole. Leserbreve kan være like viktig som demonstrasjoner. 1000 som snur ryggen til rasistene kan tjene formålet bedre enn 100 i en militant aksjon. Fagforeningstøtte kan være viktigere enn at parolene er 100% «korrekte». Egg mot Hagen under valgkampen i 1995 bidro til at rasistene fikk framgang - og skada innvandrernes sak, sjøl om den moralske vreden var fullt ut forståelig. En anti-rasisme som bare bryr seg om forholdet mellom anti-rasister og nazister - og ikke om hvordan folk flest skal bli mer positive til flyktninger og innvandrere, er på feil spor. På den annen side: Ingen må tolke dette som undervurdering av den av helt nødvendige aktivismen. Tverrpolitisk enighet på papiret må aldri bli viktigere enn å engasjere mange i aktivt arbeid mot rasismen.

4.2.2. Organisering

I Norge fins det en rekke ulike organisasjoner, aksjoner o.a. som spiller ulik rolle i den anti-rasistiske fronten. Sjøl om disse organisasjonene er svært ulike, og til dels kan stå i motstrid til hverandre - fortjener de støtte i den grad de bidrar til kampen mot rasismen. Organisering og kampformer må alltid ta utgangspunkt i lokale forhold, men på landsbasis mener RV at «SOS Rasisme» er den anti-rasistiske organisasjonen det er viktigst å jobbe i nå (1997).

4.3. Ulike former for rasisme krever ulike kampmetoder

I den anti-rasistiske kampen er det nødvendig med en rekke ulike arbeidsmåter og aksjonsformer. Mye er felles med andre områder av det pol-

tiske arbeidet, og trenger ingen

særlig omtale, men noe er spesielt for den anti-rasistiske kampen eller for enkelte deler av

den.

4.3.1. Mot den statlige rasismen

- RV mener det i mange tilfelle er nødvendig med sivil ulydighet i kampen mot den statlige rasismen. Det kan bl.a. bety kirkeasyl eller å gjemme en flyktning.

- RV mener det er mulig å uthule den statlige rasismen gjennom å reise kamp for opphold for asylsøkere i lokalsamfunnet.

- RV mener det er nødvendig å kombinere motstand mot hele den statlige rasismen, og forsøk på oppnå del-seire (som opphold til barneasylantene, omgjøring fra kollektiv beskyttelse til asyl, gjøre det litt lettere å få asyl, ta i mot noen flere kvoreflyktninger osv.)

- Mange steder står RV relativt sterkt i kommunepolitikken og må bruke dette til å kjempe for at kommunene vil ta i mot flere asylsøkere - og flyktninger - og for offentlige, organiserte og personlige tiltak, som kan føre til integrering av innvandrere.

4.3.2. Knus nazismen

Framgang for nazisme og voldsrasisme fører umiddelbart til grov vold mot innvandrere, anti-rasister og mange andre. Derfor er det helt nødvendig å ta vare på den anti-fascismen som av historiske grunner er så brei og står så sterkt i det norske folket. RV er for:

- brei anti-nazistisk aksjonsenhet

- statlig forbud mot reine nazistiske partier og grupper

- å møte forsøk fra reine nazistiske partier og grupper på å markere seg på gata, på arrangere konserter osv. - gjennom aktive aksjoner.

- at sjøl om den anti-fascistiske kam-

pen i hovedsak må være ikke-voldelig, så må anti-fascister ha rett til å forsvare seg fysisk mot nazi-vold, når myndighetene ikke stopper denne.

- en holdning til den enkelte ungdom som står under innflytelse fra nazistiske og rasistiske miljøer, som gjør det mulig for dem å bryte ut - og skifte side.

4.3.3. Hagen/Fr.P.

Når mange arbeidsfolk stemmer Hagen er det helt nødvendig å vise hvilke konsekvenser den ekstreme markedsliberalismen i den økonomiske politikken til Fr.P. vil ha i form av av sosiale nedskjæring og økt urettferdighet. Det er også viktig å avsløre Hagens generaliseringer, spill på fordommer, bruk av løse opplysninger, falske likebehandlingsargumenter - og øvrige propagandametoder.

4.4. For et flerkulturelt RV

Skal RV utvikle sin betydning som et anti-rasistisk parti med målsetting om et flerkulturelt samfunn, er det nødvendig at partiet sjøl blir mindre «hvitt». Det er viktig å oppsummere de erfaringene medlemmer med innvandrerbakgrunn har i partiet, utvikle partiets minoritetspolitikk, verve flere medlemmer med innvandrerbakgrunn, velge flere innvandrere i tillitsverv, få flere innvandrere til å stille på valglistene, øke den sosiale kontaktflaten med innvandrer miljøer - og styrke arbeidet i de anti-rasistiske organisasjonene - og i organisasjoner og nærmiljøer med mange innvandrere. Det er også viktig å styrke de anti-rasistiske sidene ved annet arbeid - f.eks. i fagbevegelsen og kvinnebevegelsen.

Et streikemøte på SAS-hotellet. Det var en flerkulturell streik!

Landsstyret i Rød Valgallianse, 22.9.96:

Vedtak om antirasistisk manifest

Alle pkt det refereres til, gjelder "Forslag til Anti-rasistisk manifest". Alle punkter er enstemmig vedtatt unntatt der det refereres stemmetall og motforslag.

1. - LS godkjenner at utkastet sendes ut til diskusjon i organisasjonen - og anbefaler at denne diskusjonen blir en viktig del av landsmøtebevegelsen.

- Det anbefales at "Anti-rasistisk strategigruppe" redigerer utkastet - og at det trykkes i OPPRØR.

- Undertrykkinga og rasismen retta mot den samiske befolkninga må tas inn i og bli en integrert del av manifestet og RVs minoritetspolitikk.

- For å målrette diskusjonen og skape større interesse for denne, har landsstyret gjennomført voteringer i noen sentrale spørsmål hvor det har vært uenighet - eller hvor problemstillingene er nye. Dette betyr ikke at ikke andre deler av utkastet kan være viktig å diskutere - særlig gjelder dette konkretisering av minoritetspolitikk.

- Forslag fra medlemmer i landsstyret som ikke omfattes av punktene underveis, oversendes.

2. LS sier seg fornøyd med at forslaget til anti-rasistisk manifest viderefører det som lenge har vært RVs hovedlinje:

- Å se sammenhengen mellom anti-rasismen og kampen mot kapitalismen og imperialismen, og for sosialismen.

- Kamp mot den statlige rasismen.

- Opphevelse av innvandrings-stoppen.

- For en åpen flyktningepolitikk - og

for er flerkulturelt Norge.

- For en virkelig integrering av innvandrere.

- For en bred folkelig motstand mot rasismen.

- For en resolutt motstand mot nazismen.

- Kamp mot Schengen-avtalen.

3. A) LS er enig i formuleringen 1.1.1.: "Overfor flertallet av innvandrere fra den 3.verden smelter den etniske og den klassemessige undertrykkinga sammen".

B) LS er uenig formuleringen i 1.1.4. LS mener at den statlige rasismen er den viktigste i Norge i dag, og det som RV må legge mest vekt på å slåss mot.

Vedtatt mot 4 stemmer for det opprinnelige forslaget: "Hagens rolle som formidler mellom statlig og folkelig rasisme, gjør det til et nøkkelspørsmål i den anti-rasistiske kampen å avsløre han og partiet hans."

Den statlige rasismen produserer rasistisk ideologi som danner basis for de fordømmene som Hagen/Frp utnytter. Det er et nøkkelspørsmål i den anti-rasistiske kampen å avsløre dette gjensidige avhengighetsforholdet.

Vedtatt med 9 stemmer mot 6 stemmer for opprinnelig forslag (som over).

C) LS støtter formuleringen i 2.2.2.: "RV mener at norsk innvandring bør øke sterkt, og mener at et tall på 25.000 nye innbyggere i Norge netto pr år pga innvandring og flyktninger som kommer til Norge, bør være et

mål."

Vedtatt med 8 stemmer, 7 mot og 1 avholden.

2 stemte for et forslag om at setningen strykes.

D) Under punktet om innvandring under pkt 3 støtter LS formuleringen: "RV ønsker å åpne grensene for arbeidsinnvandring. Det vil si at vi ønsker å gjøre EØS-reglene allmengyldige. Alle skal ha rett til å komme til Norge å søke jobb, og få tre måneder på seg til å gjøre det. Norge må også tilrettelegge for at folk skal kunne søke seg til jobber i Norge, fra det landet de lever i. RV går samtidig inn for at innvandrere som jobber i Norge skal ha lønns- og arbeidsvilkår i tråd med landsomfattende norske tariffavtaler.

E) LS støtter formuleringen i pkt 3.2. ("Deltakelse: politisk og sosialt.") om at: "...Det er derfor viktig at minoritetsgrupper både organiserer seg i egne grupper for å hevde særinteresser, og i sosiale, humanitære, faglige og politiske organisasjoner sammen med nordmenn - for å ta del i kampen for økonomisk og sosial rettferdighet i Norge..... Minoritetsgruppene har objektive grunner for å organisere seg sammen med (både) arbeiderklassen og andre særegent undertrykte...."

F) LS støtter de krava manifestet stiller til fagbevegelsen i forhold til personer med minoritetsbakgrunn.

G) LS støtter de krava manifestet stiller til språkopplæring og utdanning. (3.2 og 3.3.1.).

H) LS støtter formuleringen: "RV vil kreve at alle med lovlig opphold i Norge skal ha adgang og rett til arbeid. RV vil at alle offentlige instanser: Kommuner, statlige foretak/eta-

ter skal utarbeide handlingsplan for bedre bruk av innvandrernes kompetanse, slik at flere innvandrere får mulighet til å bli ansatt i det offentlige. Målsettingen må være at andelen ansatte fra minoritetene avspeiler deres andel i befolkningen.

Videre mener LS at: I vårt arbeid i klubber, fagforeninger og andre faglige organ vil vi legge stor vekt på å utvikle arbeidet mot alle former for rasisme og nazisme. Fagbevegelsen har et stort ansvar for å mobilisere egne medlemmer til aktiv innsats på dette området. Dette arbeidet må gå hånd i hånd med et ennå sterkere internasjonalt solidaritetsarbeid, spesielt med fagbevegelse og frigjøringsbevegelse i 3.verden.

D) LS er enig i hovedinnholdet i pkt 4.2.1. "Vinne de mange" - bla. formuleringen: "I det lange løp er det umulig å vinne fram i den anti-rasistiske kampen uten å vinne "hodene og hjertene" til folk flest. Det går ingen snarvei utenom argumentasjon og aksjonsformer som er egna til å overbevise "folk flest" der vi jobber, der vi bor og der vi går på skole." Samtidig støtter LS formuleringene under pkt 4.3.2. om at RV er for (1) "å møte forsøk fra rene nazistiske partier og grupper på å markere seg på gata, arrangere konserter osv., med (ikke "gjennom") aktive aksjoner" og

(2) "sjøl om den anti-fascistiske kampen i hovedsak må være ikke-voldelig, så må anti-fascister ha rett til å forsvare seg mot nazi-vold, når myndig-

hetene ikke stopper denne."

Vedtatt med 9 stemmer. Følgende motforslag fikk 3 stemmer:

"RV mener at kampen mot fascismen må føres med ikke-voldelige midler. Samtidig mener RV at anti-fascister må forberede seg mot voldelige angrep fra fascistiske grupper."

J) LS er enig i kravet (4.3.2.) om "statlig forbud mot rene nazistiske partier og grupper."

K) LS er enig i formuleringen i pkt 4.2.2.: "Organisering og kampformer må alltid ta utgangspunkt i lokale forhold, men på landsbasis mener RV at "SOSRasisme" er den organisasjonen som det er viktigst å jobbe i nå (1997)."

4. LS pålegger Anti-rasistisk strategigruppe å arbeide inn en analyse av den betydningen Schengenavtalen kan få for flyktningepolitikken - og for overvåkinga av innvandrere i Norge.

Alle innkomne forslag til anti-rasistisk manifest oversendes gruppa som arbeider med utarbeidelsen av det, for videre vurdering.

Landsstyret fattet også dette vedtaket om arbeidet med Anti-rasistisk manifest:

- LS vil takke det nyopprettede innvandrerrutvalget for initiativet til å utvikle en minoritetspolitikk for RV - og for den flotte og viktige konferansen om innvandrere og arbeidsløshet.

- LS mener at det er av største strategiske betydning for den anti-rasistiske kampen og for klassekampen i Norge, at innvandrerne spiller en viktig rolle i disse kampene. LS mener at den åpne konferansen om arbeidsløshet blant personer med innvandrerbakgrunn - og RV-konferansen for medlemmer med innvandrerbakgrunn, viser det kjempepotensialet som ligger i at innvandrerne engasjerer seg i kampen.

- Det er spesielt viktig å slåss for at fagbevegelsen ut fra egne interesser tar innvandrerne på alvor - og greier å innarbeide et minoritetsperspektiv i sitt arbeid, som vil stykke hele arbeiderklassens kamp. Det er også nødvendig at innvandrere får spille en viktigere rolle i den organiserte anti-rasistiske bevegelsen.

- I det videre arbeidet med den anti-rasistiske strategien til RV, er det spesielt viktig å analysere forholdet mellom den særegne undertrykkinga av innvandrere fra den 3.verden m.fl., og et mulig "innvandrere på tvers perspektiv" som springer ut av denne, på den ene side - og klasseundertrykkinga og klasseperspektivet på den andre.

- RVs representanter i kommunestyret og fylkesting oppfordres til å fremme forslag om at kommuner og fylkeskommuner skal ha som målsetning at andelen av innvandrere avspeiler seg i andelen innvandrere blant ansatte.

- LS har merka seg en rekke forslag fra deltakere på partiets innvandrerkonferanse som tar sikte på å gjøre RV til "et mindre hvitt". Disse forslaga vil bli behandla grundig og seriøst.

Fra konferansen som RVs innvandrerrutvalg tok initiativ til.

Jørn Magdahl foran landsmøtet:

Hvor går RV?

Opptrapping til valgkamp

I året som kommer er hovedoppgaven for RV å beholde plassen på Stor-tinget - og gjøre det beste stortingsvalget noen gang på landsbasis. Plassen på Stortinget er livsviktig for å kunne framstå som et rikspolitisk alternativ. Valgresultatet for hele landet vil være en gradmåler på i hvilken grad vi når fram til folk i åpen strid mot de borgerlige og reformistiske partiene, og om alt arbeidet vi gjør lokalt også styrker oss som et helhetlig alternativ. Valg-målsetningene må nødvendigvis også sette sitt preg på landsmøtet, som på mange måter blir den viktigste mellomstasjonen fram til valget. Men selvfølgelig kan ikke partiets høyeste organ reduseres til "mellom-stasjon" aleine.

Uenighet om landsmøtets "dagsorden"

Det fins et annet syn på hvordan landsmøtet burde ha vært innretta. Kort og godt går dette synet ut på at opplegget for landsmøtet "ikke tar opp de viktigste utfordringene for RVs videre utvikling" (Anders Ekeland i Opprør nr. 7). De viktigste utfordringene vil da såvidt jeg forstår være å fortsette den gamle fløykampen (hva slags parti, forholdet til AKP, vurderinga av ma- oismen etc.). Det er også varsla organisering av en ny politisk tendens i RV hvor det står sentralt å slåss gjennom en avklaring i disse spørsmåla.

Kampen står om framtida

Jeg hører med til dem som synes det er bra at Anders Ekeland, Jan Hårstad osv. reiser mange grunnleggende spørsmål med utgangspunkt i historiske erfaringer. Jeg har f.eks. sjøl brukt noen år av livet mitt til å gjøre opp med - og slåss mot - "grums" i synet på sosialismen, som gjør at den med nødvendighet vil pervertere til byråkratisk klassesdiktatur. Men kampen om framtida kan aldri vinnes gjennom omkamp om fortida aleine. I debatten om anti-rasistisk manifest er det f.eks. viktige politiske uenigheter. I disse spørsmåla fins det ikke noen fasit, men likefullt kan de få svært mye å si for om Norge fortsatt skal være "den hardeste blokka" i muren rundt "det hvite" Europa. Norsk imperialisme er i rivende utvikling - om ikke landsmøtet bringer RV på høyden i forhold til dette spørsmålet, så gjør vi ikke jobben vår. Vi skal gjøre vedtak om vår videre linje i EU/EØS-kampen. Sjøl om det foreløpig ikke er kommet klart på bordet, kan det se ut til å være usikkerhet eller uenighet om forholdet mellom EØS-kampen spesielt - og den generelle kampen mot markeds-liberalismen (EØS som hoved-brekkestang for borgerskapets strategi i den nåværende fasen - eller ett av flere sentrale "virkemiddel"). Vi har altså lagt opp til landsmøtediskusjoner som er sentrale i forhold til borgerskapets strategi og taktikk framover.

Alt har sin tid

Kampen om RV som parti starta i AKP for 7 år siden - og har gjennomgått ulike faser. Innad i RV har kampen bl.a. stått om å:

- Løse opp den organisatoriske alliansen med AKP og la medlemmene bestemme RVs utvikling.

- Oppheve begrensninga som lå i at RV skulle konsentrere seg om parlamentarisk arbeid - og utvikle en allsidig politikk og et allsidig politisk arbeid i RV-regi.

- Utvikle et helhetlig prinsippprogram med en strategi for sosialisme og kommunisme.

- Etablere en ledelse med et apparat for å lede arbeid på mange områder.

I alle disse spørsmåla har vi i den tidligere opposisjonen vunnet fram - og i inneværende landsmøteperiode er det i tillegg gjort en del for å sy sammen "kommune-RV" - og tydeliggjøre RV som et rikspolitisk alternativ.

Det står igjen enkelte symbolsaker - som f.eks skifte til et navn som er mer dekkende for hva er RV er i dag, men når Hårstad stiller navnskifte NÅ som betingelse for å fortsette som medlem så synes jeg det blir for dumt. I dag er hovedproblemet i spørsmålet om RV som parti - faktisk å få til noe partibyggning. Mer om det seinere.

Parti og allianse

I den perioden hvor RV har blitt utvikla til parti - har det også i mye større grad blitt en reell allianse mellom folk med ulike marxismeoppfatninger, folk som i utgangspunktet har ulike syn på revolusjonær strategi, folk med ulikt aktivitetsnivå osv. Samtidig er programmet blitt strammere på "revolusjon", "kommunismen som mål", "demokrati under sosialismen" osv. Dette er bra: På den ene sida åpenhet - på den annen side prinsippfasthet i forhold til noen overordna spørsmål. Men det er ett veldig viktig element til i dette: Det er nødvendig å ha større avklaring og enhet som mål (på noen områder ser jeg positive tendenser til dette), og til sjuende og sist også et mål om ett revolusjonært parti.

I forhold til dette vil jeg reise fem forslag for landsmøtet om planene for neste landsmøteperiode

<I>1) Opprette et sentralt utvalg for teori, studier og utredning.

2) Etter valget starte en diskusjon om "hva slags marxisme" - og herunder ta opp synet på og erfaringene med "marxismen-leninismen", "ma-

oismen", "trotskismen" - og muligheten for nye revolusjonære legeringer.

3) Den nye ledelsen må sondere muligheten for ei utvikling i retning av ett revolusjonært parti - og reise debatten om dette.

4) Organisatorisk prioritere utviding og utvikling av politiske "kjerner".

5) Prioritere samarbeidet- og debatten med Rød Ungdom. <I>

Bygge kjerner

Det er viktig å sette sammen en ny ledelse slik at den kan ta kollektivt ansvar for å bygge organisasjonen på en mer effektiv måte enn vi har greid til nå. I det organisatoriske arbeidet mener jeg det viktigste blir å bygge flest mulig levedyktige lag - og å utvide de kjernene som fins i laga med nye krefter. Det siste vil kreve mer arbeid med et utvalg av noen, særlig unge, folk - og større vekt på politisk og organisatorisk skole- ring.

"Omkomper"

Om prinsippprogrammet ser det ut til å bli to "omkomper" på dette landsmøtet. Den ene om sosialismens erfaringer. Her må det være et minimum at LM ikke utvanner den kritikken av byråkratisk piggråd- og ettparti" sosialisme" som fins i det eksisterende programmet.

Så vil det bli en debatt om "sosialdemokratiet". Her mener jeg det nåværende programmet legger alt for lite vekt på arbeiderklassens egen styrke som grunnlag for oppbygninga av velferdsstaten etter krigen. Programmet spiller heller ikke klart på den åpenbare motsetningen mellom folks ønske om å forsvare velferdsstaten - og en DNA-ledelse som har bytta ut sosialdemokratismen med åpen markedsliberalisme. Jeg er mot å fjerne analysen av deler av LO-ledelsen som et sjikt innafor borgerskapet, så lenge det ikke fins noen analyse som like skarpt viser hvilke interesser dette sjiktet ivaretar i klassekampen. Men sammenhengen mellom denne klassefunksjonen og det korporative systemet, Jagland og Haagensen nå vil videreutvikle kan forklares bedre.

Arbeiderparti

Når det gjelder RV som kvinneparti - har landsstyret stilt halvparten kvinner i den daglige ledelsen - som den viktigste forutsetningen for å bli bedre. Da kan det også bli mulig å gjenopp- bygge kvinneutvalget.

I dag gjør de fleste av RVs faglige tillitsvalgte en stor og viktig jobb - og det er utvikla et omfattende faglig nettverk. Men dette er ikke nok til å ut-

nytte de økte mulighetene til å utvikle RV som et arbeiderparti. Jeg trur det sentrale faglige arbeidet i dag er for mye prega av "personlig emmannsledelse" på den ene sida - og "tillitsvalgt representantskap" på den andre. Det trengs flere som arbeider for å knytte sammen partiarbeid - og faglig arbeid både sentralt og lokalt.

Viktig å arbeide og debattere sammen med Rød Ungdom

I de siste åra har Rød Ungdom hatt en gledelig utvikling. Den politiske og organisatoriske utviklinga av RV blir avgjørende for hele den revolusjonære bevegelsen framover. For RV er det viktig å støtte Rød Ungdom, anbefale revolusjonær ungdom å legge hovedaktiviteten sin der - og samarbeide om felles saker. Samtidig er det viktig at mange Rød Ungdom'ere er medlemmer i RV, følger med der - og deltar i debattene om utviklinga av det samlende revolusjonære partiet. I tillegg har det vist seg å være flere andre kilder til ungdoms-rekruttering til RV (Bl.a.: Direkte, Revolusjonært Forbund i Bergen, avskallinga fra IS i Trondheim osv.)

I den tida som har gått har det vært viktig at ikke RV og AKP har rivi i unge Rød Ungdom'erne fra hver sin side. Men i dag utvikler partidebatten i Rød Ungdom sjøl seg så raskt at det vil være politisk hararki ikke å gå inn og engasjere seg i forhold til denne. Grovt sett er det to tendenser i Rød Ungdom-ledelsen, om jeg vurderer riktig: En som er leda av dobbeltmedlemmer i AKP som ønsker et breitt Rød Ungdom som rekrutteringsbase for det allerede eksisterende revolusjonære partiet. En annen tendens som vil bygge et nytt kommunistparti (med hvilket program?) - og ut fra det legger stor vekt på teoretisk skole- ring og utvikling av medlemmene i Rød Ungdom til "kader" i dag. Mot begge disse tendensene vil jeg argumentere for utviklinga av ett samla revolusjonært parti - som kombinerer det å være masseparti - med en bevisst utvikling av politiske kjerner av skolerte aktivister. For Rød Ungdom må det være et mål å gjøre mange medlemmer til skolerte og ikke minst sjølstendige marxister - samtidig som en tar vare på mulighetene til å rekruttere i bredden - og herunder blir bedre til å trekke til seg arbeiderungdom.

Landsmøtebevegelse

Det er viktig at alle lag plukker ut ett til to av temaene som er viktigst for den videre utviklinga for RV - og tar stilling til linjevalg.